

Narhuus i høi Grad couperede Terrain, berørende eller passerende tæt forbi Horsens Lugthuus, Hanskedgaard, Kannerupgaarde, Tvingstrup, Hovedgaard, Vedsflet, Torriid, Hvilsted, Astrup, Thiset, Børup og Terp til Narhuus, hvor Banegaarden maa anlægges Nord for Byen umiddelbart ved dennes Udkant, imellem Hovedsandveiene til Silkeborg og Randers. En kort Hestebane føres fra Banegaarden langs Byens østre Udkant til Havnen. Banens Stigningsforhold imellem Horsens og Narhuus blive, ved Siden af overordenligt store Jordarbejder, dog langtfra gunstige, idet de for en meget stor Deel vilde falde imellem $\frac{1}{100}$ og $\frac{1}{200}$.

Fra Narhuus til Randers.

Paa Grund af de betydelige Høider, som begrænse Byen mod Nord, og de meget store Bausfæligheder ved, efterat have benyttet Mølleaaens Dal til den første Opstigning fra Narhuus, at fortsætte en saadan Linie videre mod Randers, har man maattet beslutte sig til fra Narhuus at føre Banen langs Stranden ved Foden af Riis Skov, hvorved man kommer ind i Egaaens Dal, der meget vel egner sig til Banens videre Fortsættelse.

Fra denne Dal i Nærheden af Havet har man forskjellige Linier igjennem det høitliggende Terrain Ost og Syd for Lilleaaen og Gudenaen; men disse Arbejder have kun ført til det Resultat, at en Høiderygslinie imellem Narhuus og Randers vil give meget flette Stigningsforhold og overordenligt store Jordarbejder. Man har derfor holdt sig til en Dallinie, der frembyder gode Stigninger og forholdsvis ringe Jordarbejde; men den har den betydelige Længde af noget over 7 Mill, eller c. 50 pCt. over den lige Afstand imellem disse to Stæder. Naar imidlertid tages i Betragtning, at en Høiderygslinie dog neppe vilde erholde en ringere Længde end 6 Mill (c. 25 pCt. Belforlængelse), og at den sandsynligvis vilde blive betydeligt, maatte $\frac{1}{2}$ Million Rd., kostbarere end Dallinien, saa har jeg anseet det rettest at acquiescere ved Dallinien med dens meget gunstige Stigningsforhold. Banen er saaledes projecteret fra Narhuus langs Stranden ved Riis Skov, igjennem Egaaens Dal forbi Veilby og Rasted, passerer dernæst det lavtliggende Vandfjæl ved Søften og føres videre igjennem Lilleaaens og Gudenaens Dal, forbi Hinnerup, Gadster, Bidstrup, Laurberg, Langaa, Grendsten, Sladbro, Neder-Hornbek til Randers, heelt igjennem paa Lilleaaens og Gudenaens venstre Bred. Ved Randers maa Banegaarden anlægges tæt sydvest for Byen paa den høiere Deel af Gudenaens Eng, og forenes med en kort Hestebane med Byens Havn.

Fra Randers til Hobro og Aalborg.

Det meget høie Land mellem Randers og Hobro gjør det aldeles umuligt her at føre Banen over Høideryggen. Den maa fra Randers med Rebrousesment føres tilbage mod Hornbek og derfra videre igjennem et Dalstrøg forbi Sveistrup, hvor et ubetydeligt Vandfjæl passerer, forbi Kousted, Jaarup og Gr. Dnsild, hvorfra en eventuel Bane til Viborg bør udgaae. Ved Hovedbanens videre Fortsættelse mod Nord maa man, hvad enten man vil berøre Hobro, eller ei, passere Høideryggen, som danner Vandfjællet mellem Dnsilbaa og Mariagerfjord paa den ene Side og Hersomaa og Hjarbek Fjord (Kiimfjorden) paa den anden Side, og dette Vandfjæl kan ikke passerer paa noget andet Sted, end ved Trinderup, hvor det er lavest. Her opstaaer nu Spørgsmaalet, om man skal følge Dnsilbaaens Dal for at nærme sig Hobro, eller om man skal søge en mere directe Linie til Aalborg.

Naar man eensidigen har for Die at søge den nærmeste Linie til Aalborg og en Bane med fordeelagtige Stigningsforhold, saa anviser Naturen en Linie,